

Stets första dag 1901.

Att, en moder kan önska sitt barn
önskar jag dig, min själs älskade son!

Hela Fridhem ligger i djupaste
slummer, endast pappa konsulen, tant
Lotten, tjänstfolket, hunden Leo,
hästen Maja och din "Lilla mamma"
äro vakna och uppe, den härligaste
stillehet och frid råder, och jag
gripes af en oemotståndlig längtan
att - af alla lifvande synliga varelser -
tala först med dig för detta år -
 tack, älskade son, för det gångna
året, och för all den kärlek du
skänkt den "äterfamma", under
detamma!

Om vi också aldrig mera skulle,
i lekamlig mätte, råka hvarandra

Heliga tin en stor lisa
främmande "Lilla mamma", som
får god som evig, för din
barn, barnens vägen
stora, stors vittnande
färdig, min gatte
som mer det möjligt
den

helt den älskade människligheten: " — — — — —
och inte förfärdas då du glömde denna ord, att de, du kast till slängsten skulle
fäcke, gossen min, du kunde

här i lifvet, i dessa lifvet, så ha vi
dock fått mötas än en gång, smittit
handedt ännu fastare — till hälsning!
— "I går fingo Linda och Linar brev!"
"Vet du, "lilla snamma" kände sig ganska
snopen att inte en special hälsning
föckom till henne; ja, du har nog
hört Falasom "mammonernas" egoism, och
nu får du också "stort god hvite" därpå."
"Jag fick ju aldrig först brev från
dig, och borde skämmas att vara så
snål!" — — — — — Förresten, om jag
också inte hade fått något, vare
sig brev eller hälsningar, är du mig
lika kär ändå, och det kan aldrig
vara eller bli för annorlunda än det
är! — — — — —

Så, nu börja de vakna därute
; Olles rum; farfar kommer in
till dem, Eugio, Olle och Linar, och

Utmärkt af mig på lögen den: "Lättnad och blyghet, ju förr, desto bättre, och
omvärn på den lilla som lever och till de högre utbildningen i samma höghuset

önskar dem godt nytt år! - Nu hör jag
honom tala om, att det är 30 gr. kallt
idag; det kan jag just tro, ty jag
har det härligaste vinterlandskap
framför mig; balkongdörrens fönster
är, märkvärdigt nog, så klara, att
jag kan se hela landskapet genom
dem - Mellan trädens grenar - i
parken - ser jag glittret af morgon-
solens strålar på fönstren på andra
sidan fjärden, - hurken härlig morgon!

Bär den manne budskap om ett
godt nytt år, eller är den endast en
bekräftelse åter på Mâyâs obe-
skrifliga förmåga?! — — —

Ja, må året bära hvad helst
i sitt sköte, tacksam och ödmjukt
vill jag säga det emot, väl vetande
att intet sker lårjungen utan
Mästarens vilja. — — —

Är skam jag tala om några exempel från denna diskussion;
där namn förtecknas och; från Norberg (minimo du kunde) utbrände till

Nu komma de snart in till mig från
rummet utaför, och jag får inte
språka längre med min gosse. —
Farväl, till kärnt! — — —

— Onsdag morgon d. 2/1 — "01" —

— God morgon, gossen min! — —

Är det verkligen endast en dag för
gångsen sedan jag såg och talade
med dig sist?! — Du har nog
öfven den erfarenheten, att när dagar
ne äro långa, synas de längre än
vanligt?! — En sådan dag hade jag
igår; från vanligt mänskligt synpunkt
sett, skulle den nog inte räknas
till det angenäma slaget, men
kan man skåda en smula djupare,
så ser man det annorlunda, om
man också kan tycka det vara under-
ligt att den som har de största föint-
sättningarna att kunna sitta sig in

Speöadla hilmningar till minnen
formulen, inelusive Ingris, samt
allt Inskänningar

Ack, kära sys Lunda, det var nog
en helt annan persons inflytande jag
menade, men det kunde hon ju inte
veta, och förde nog heller aldrig på
kumskap om, ty den saken tillhör
endast främe mänskliga varelser,
nej, jag uttrycker mig mera korrekt
om jag säger, att den tillhör endast
främe själar — — — — —

Jag har inte sagt dig en enda
lite tack, en gång för ditt sista bref!
Om mina bref äro "solstrålar" för
dig, så äro dina - "grönskande osser"
för din "lilla manna" under hennes
länga ökenvandring på Jysiska
planet; alla skänka mig visserligen
ej hvila och ro, ty jag märker
åtskilligt i vegetatimen, som jag
skulle gifva mycket för att kunna

få plantera om, och sköta om med
en trädgårdsmästares varma kärlek; -
men den dag kommer nog äfven då
jag får denna önskan uppfylld! -
I synnerhet lämnade denna sista, "os"
mycket att önska i den vägen; många
stackars trönande planter som skulle
behöfva skötsel och vård, stucko
upp här och där i den; men, varma
tankar kunna vara ett ganska godt
västflödnium, - kanske kunna de hjälpa
äfven härvidlag?! — — —

Einar har verkligen kommit sig
före, och haft ro, att skrifa ett s.k.
bref till broder Pekka, dock på sitt
egit vis och helt och hållet efter
den stundens inflytande tank-impulser,
du, kära, "älöre-bror" förstår dock din
lifs-lusts-sprittande Einar bättre än
någon annan - näst eder mammus!

Finns här, att hon skrifver mig om dagen dagar!
Jag var mig om mig; och betesminnet och frågade om hon hade mig om

Jag kunde - besvara öfversättning af det upplästa. Ja, på samma sätt som Frankrikes med mig kända några gånger.

och förstå det lif som är stadt under stark utveckling, skall så grundligt missuppfatta den yttre formen
Ja, nu vill jag inte orda om detta, men om den dag någon sin mera kommer, då du åter sitter i soffhörnet och jag vid skrifbordet, i mitt lilla, kära arbetsrum, då skall jag kanske låta dig få en liten inblick i - - händelsernas gång på Fridhem, jule- och nyårsa-tid 1900 och nyårsa-tid 1901! —
Du har själf gått igenom så mycket, att du lätt förstår mig, och du känner mig nu, för att vara viss om, att jag med ödmjukhet sinne tager emot de påpekningar en lärjunges måste genomgå, och som icke - hvarken af honom själf eller någon annan får läggas hinder i vägen för — Förstår min gosse hvad

10
Söndags upplästa jag tredje föreläsningen i: därjämte skapets
väg af A.B. öfvers. af Esra Knöds, - här på lördagen, och fick äfven - så godt

far kunde - besvara åtskilliga frågor som framkommit med
anledning af det upplästa. Ja, påminne mig här om någon gång.

Linda hälsar, att hon skrifver sin egen essä dagen därpå;
Jag var nyss nere; arbetsrummet och frågade om hon hade några

speciella hälsningar till vännen Pekka, Alla Fridhemmare
förresten, inclusive Enzo, sända dig de hjärtligaste nyårshälsningar!

så skall jag tala om några enskildheter från denna discussion,
där namn förståsom och; från Norrens (mimes du hunc) citerade etc

2
om
fr
yttrande af dig på logen där: "Låt oss börja, ju farr, dess bättre, att
vandra på den väg som leder oss till de höjder hotarifrån vi kunna hjälpa

blifva till en stor lina och hjälp, just där på samma ställe, för den
hämpande "lilla mannan" som så godt som ensam, försvarade - den
korta, besutne vägen, — Farväl min gosse! — Du mor blif innerligt glad
öfver Alcotts yttrande, men hon visste förut hvad hon tyckte om dig.

Jag hade några rader från Eva Knös idag,
som bland annat talade om att hon visste att
det ^{ti 17 Febr.} i dagarna stämmit porträtt från fotograf. Larsson
som skulle till Ernst, med anledning därav här

Jag idag skrifvit till min hushållerska, att hon
med omgående sänder mig korten, och så fort de
komma mig tillhanda tager jag ur dusket de
två du gifvit mig i uppdrag att sända till hr. ~~Forsen~~
Eklund och fr. Nilsson, och sänder de afrixa sedan
till dig, men glöm inte att ge Einar till, är det rar!